

- 2) W przypadku, w którym odpowiedź na poprzednie pytanie byłaby przecząca, czy podmioty gospodarcze biorące udział w łańcuchu dostawy produktu, także kiedy chodzi o podmioty gospodarcze spełniające funkcję zwykłego handlowca, to znaczy zwykłego pośrednika niemającego fizycznego dostępu do produktu, należy uznać za podlegające cytowanemu w poprzedzającym [pytaniu] uregulowaniu europejskiemu?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16).
- ⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 19 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia programu „International Sustainability and Carbon Certification” w odniesieniu do wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE oraz 2009/30/WE (Dz.U. L 190, s. 79).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 15 maja 2017 r. – Bernhard Schloesser, Petra Noll/Société Air France SA

(Sprawa C-255/17)

(2017/C 283/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bernhard Schloesser, Petra Noll

Strona pozwana: Société Air France SA

Pytania prejudycjalne

Czy sąd miejsca przeznaczenia ma jurysdykcję dla opartej na rozporządzeniu nr 261/2004 ⁽¹⁾ skargi o odszkodowanie przeciwko przewoźnikowi lotniczemu, jeżeli umowa zawarta z obsługującym przewoźnikiem lotniczym obejmuje połączenie złożone z dwóch odcinków trasy, które przewiduje przesiadkę pasażera, a na pierwszym odcinku trasy dochodzi do znacznego opóźnienia?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 15 maja 2017 r. – E.B./Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Sprawa C-258/17)

(2017/C 283/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: E.B.

Pozwany organ: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 2000/78”) sprzeciwia się utrzymaniu konstytutywnych skutków ostatecznej w świetle prawa krajowego decyzji administracyjnej z zakresu postępowania dyscyplinarnego w sprawach dotyczących urzędników (decyzja w sprawie dyscyplinarnej), na podstawie której przeniesiono urzędnika na emeryturę z jednoczesnym zmniejszeniem świadczeń emerytalnych, jeżeli

w chwili wydania wspomnianej decyzji administracyjnej nie miały jeszcze zastosowania przepisy prawa Unii, w szczególności dyrektywa 2000/78, ale

tego rodzaju (hipotetyczna) decyzja byłaby niezgodna z dyrektywą 2000/78, gdyby została wydana w czasie jej obowiązywania?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie: Czy dla zapewnienia stanu wolnego od dyskryminacji

a) w świetle prawa Unii jest konieczne takie potraktowanie urzędnika dla celów wymiaru jego świadczenia emerytalnego, jakby w czasie pomiędzy uzyskaniem skuteczności przez decyzję administracyjną a osiągnięciem ustawowego wieku emerytalnego urzędnik nie był na emeryturze, lecz był w służbie czynnej, czy też

b) wystarczy w tym celu uznać za należne nieobniżone świadczenie emerytalne przysługujące w wyniku przeniesienia na emeryturę w chwili określonej w decyzji administracyjnej?

3) Czy udzielenie odpowiedzi na pytanie drugie zależy od tego, czy urzędnik czynnie dążył do podjęcia aktywności zawodowej w federalnej administracji publicznej przed osiągnięciem wieku emerytalnego?

4) W wypadku gdyby (ewentualnie również w zależności od okoliczności określonych w pytaniu trzecim) uchylene z mocą wsteczną procentowego obniżenia świadczenia emerytalnego uznane zostało za wystarczające:

Czy ustanowiony w dyrektywie 2000/78 zakaz dyskryminacji może uzasadniać pierwszeństwo jego stosowania przed sprzecznym z nim prawem krajowym, które to pierwszeństwo powinien uwzględnić sąd krajowy przy wymiarze świadczenia emerytalnego, również w odniesieniu do okresów poboru świadczeń, które miały miejsce, zanim dyrektywa zaczęła mieć bezpośrednie zastosowanie w prawie krajowym?

5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: Od którego momentu miałyby obowiązywać takie „działanie z mocą wsteczną”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster
(Niemcy) w dniu 17 maja 2017 r. – Harry Mensing/Finanzamt Hamm**

(Sprawa C-264/17)

(2017/C 283/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Harry Mensing

Druga strona postępowania: Finanzamt Hamm

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 316 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnotowego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) należy interpretować w ten sposób, że podatnicy-pośrednicy mogą stosować procedurę marży także do wewnątrzwspólnotowych dostaw dzieł sztuki dostarczonych im przez twórców lub ich następców prawnych, którzy nie są osobami objętymi art. 314 dyrektywy VAT?